

Verliefd op een vreemdeling

(Love from a stranger)

Thriller in drie bedrijven

door

AGATHA CHRISTIE

gedramatiseerd door

FRANK VOSPER

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VERLIEFD OP EEN VREEMDELING - LOVE FROM A STRANGER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AGATHA CHRISTIE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Louise Garrard
Mavis Wilson
Cecily Harrington
Bruce Lovell
Nigel Lawrence
Hodgson
Ethel
Dr. Gribble

PLAATS VAN HANDELING:

De flat van Cecily en Mavis in Bayswater.

TIJD VAN HANDELING:

Begin maart.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène: een dag begin maart.
Tweede scène: twee uur later.

TWEEDE BEDRIJF

Eerste scène: zes weken later.
Tweede scène: september.

DERDE BEDRIJF

Eerste scène: veertien dagen later.
Tweede scène: veertig minuten later.

DECOR:

EERSTE BEDRIJF:

De zitkamer van de flat is in werkelijkheid de bovenste verdieping van een huis in Bayswater. Op dit moment is men bezig het in orde te maken voor een 'gemeubileerde verhuring,' door persoonlijke 'schatten' in een kist te pakken die midden in de kamer staat. De indeling is: in de rechter wand achter is een raam waarvoor gordijnen hangen. In de achter wand zijn twee deuren. De rechter deur gaat naar de overloop en de linker naar de slaapkamer. Tussen deze deuren staat een kleine boekenkast. In de linker wand is een open haard. Aan de voorzijde ervan staat een fauteuil en aan de achterzijde een bank met drie kussens erop. Tussen

de fauteuil en de haard, tegen de muur staat een klein tafeltje met een telefoon erop. Tussen de bank en de fauteuil staat een kleine salontafel. Midden voor staat een poef. Helemaal links voor is een deur naar de eetkamer. Rechts naast de bank staat een grotere salontafel. Tussen de fauteuil en de wand staat een staande schemerlamp. Op de schoorsteenmantel wat prulletjes en een klokje. Tussen de rechter deur en het raam staat een kast met hierop een vaas en een paar boeken. Bij deze kast staat een rechte stoel. Aan de voorzijde van het raam staat een bureau tegen de rechter wand met hierop een lamp. Voor het bureau staat een gemakkelijke bureaustoel.

TWEEDE EN DERDE BEDRIJF:

De kamer van een heel aardig landhuisje. De kamer is betimmerd of gemaakt van vakwerk met houten balken, maar niet 'gemaakt oud'. Het huisje is in feite een verbouwde 'inn'. Links achter zijn tegen de achterwand een paar treden naar boven. In de hoek links is een klein overloopje en dan gaat de trap verder langs de linker wand naar boven. Links midden, dus onder de trap naar boven is een vrij steile trap naar de kelder. Midden achter is een open haard met links ernaast een staande klok. Rechts naast de haard een kleine boekenkast. Links voor is een deur naar de keuken. Rechts voor zijn tuindeuren met daarnaast een raam. Tussen het raam en de boekenkast is de voordeur die direct in de tuin uitkomt. Bij de tuindeuren staat een tweezits bank met kussens met rechts daarvan een gemakkelijke stoel en links een bijpassende fauteuil. Voor de bank een klein salontafeltje. Bij de haard staat nog een gemakkelijke stoel. Links midden voor staat een ronde tafel met een stoel. Voor de tafel staat een gelakte doos. De kist uit het eerste bedrijf staat nu bij de trap.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Scène

Louise Garrard (tante Loo-Loo) staat gebogen over de kist met haar rug naar het publiek. Ze is een echte bemoeial. Ze blijft een tijdje in deze onelegante houding staan en komt dan overeind.

Tante Loo-Loo: *(tegen de kist)* Zo, jij bent klaar! Nu kun je naar de overloop. *(ze doet de deur open, sleept de kist naar de overloop en komt terug. Ze doet de deur dicht en gaat naar de schoorsteenmantel waarbij ze een stofdoek van de tafel pakt)* Zo dan, wat moeten we nu nog doen? *(ze pakt twee kaarsen-standaards van de schoorsteenmantel en roept naar iemand in de aangrenzende kamer)* Weet je zeker dat je deze leuke kaarsenstandaards hier wilt laten staan, Mavis? *(ze begint ze af te stoffen)*

Mavis: *(achter)* Wat?

Tante Loo-Loo: De kaarsenstandaards! Die moeten toch ingepakt worden? Of niet?

Mavis: *(achter)* Vind je dat?

Tante Loo-Loo: *(terwijl ze de standaards in een krant begint te pakken)* Ach, je weet hoe vreemd personeel is – als de mensen die de flat huren al personeel hebben – dienstmeisjes zijn op het ogenblik zo onhandig. Ik weet nog goed, toen ik een klein hoopje was dat mijn moeder – de grootmoeder van Cecily, weet je wel – zei dat ze absoluut uniek waren. De Garrards hadden altijd zo'n goede smaak! Ik weet nog.... *(terwijl ze de tweede kaarsenstandaard inpakt, breekt die in haar handen)* Oh, lieve help!

Mavis: *(achter)* Wat is er?

Tante Loo-Loo: Niets, liefje, niets. *(ze pakt de beide stukken en wikkelt een stuk in een krant)* Een van de kaarsenstandaards is een beetje door mijn vingers geglipt. *(ze pakt de rest snel in)*

Mavis: *(achter)* Is er wat kapot?

Tante Loo-Loo: *(kijkt naar het pakje)* Eh... nee... eh... niet noemenswaardig. *(de telefoon gaat. Tante Loo-Loo neemt op. Heel luid)* Hallo? Hallo? ..... Ja... nee... eh.... dat wil zeggen, dat weet ik niet. *(roept naar de andere kamer)* Mavis, wat voor nummer hebben we hier? Ik kan dat nooit onthouden.

Mavis: *(achter)* Twee – drie – acht – drie.

Tante Loo-Loo: *(in de telefoon)* Oh, ja, ja, dit is twee-drie-acht-drie..... ja, dat klopt.... Flat te huur – nu ja, dat wil zeggen, het is meer een maisonnette; de badkamer en de... eh.... is een verdieping lager....

(verontwaardigd) Nee, absoluut niet! Natuurlijk spreekt u niet met het dienstmeisje – die is weg, laat haar verstandskies trekken. Ik ben de tante van Miss Harrington. *(Mavis, een opgewekte vrouw van ongeveer dertig met een kalm gezicht en flinke krachtige gebaren komt uit de slaapkamer met een kleine lade en lakens, e.d. Ze zet alles op de tafel en gaat de slaapkamer weer in. Ze komt met meer linnengoed terug, doet de deur dicht en legt dat ook op de tafel. Ze gaat naar het bureau en pakt papier en potlood. Gaat naar de tafel en begint het linnengoed op te schrijven. Ondertussen gaat Tante Loo-Loo door met haar gesprek)* Ik help mijn nicht en haar vriendin, om de kamer in orde te maken voor de huurders.... Oh, ja, het is gemeubileerd, prachtig zelfs. Wilt u het gemeubileerd? .... Nu dan, dat komt goed uit, nietwaar? .... Oh, u zoekt iets wat niet gemeubileerd is.... maar ik snap het niet, dit is een gemeubileerde flat. *(fluistert naar Mavis)* Iemand die naar de flat informeert. *(in de telefoon)* Maar ik snap het werkelijk niet.... u wilt me toch niet vertellen dat de makelaar.... Nee, nee, dit wordt gemeubileerd verhuurd!... *(Mavis gaat naar Tante Loo-Loo)* Hoe durft u! Ik schreeuw helemaal niet!.... *(geeft de telefoon aan Mavis)* Hier, Mavis, doe jij dat maar verder, ik word daar niet goed van – wat een trut van een mens! *(bukt zich onder het koord door)* Stomme trut!

Mavis: *(kalm; in de telefoon)* Hallo... ja ..... ja..... Nee, ik ben bang van niet..... zo is het.... Dag. *(ze hangt op)* Foutje van de makelaar.

Tante Loo-Loo: *(legt de kapotte kaarsenstandaard in de kast)* Oh, juist... nu ja.... ik vind dat die vrouw niet zo tegen me tekeer hoefde te gaan... weet je wel zeker dat die makelaars goed zijn?

Mavis: *(knielt op de bank en controleert het linnengoed dat over de rugleuning ligt)* Ze zijn net zo goed en misschien wel beter dan de meeste andere, Miss Garrard.

Tante Loo-Loo: *(naar de tafel)* Nu, jij zult het wel het beste weten natuurlijk en ik heb er ook niets mee te maken. Ik ben alleen maar Cecily's tante en haar enige familielid, maar ik voor mij zou denken dat Harrods veel beter was geweest. *(ze ziet een stukje krantenpapier in de lade)* Maar Mavis toch, je kunt toch wel wat beters vinden dan een oude krant om onder in je lades te doen?

Mavis: *(staat in de lade te kijken)* Het is de bedoeling dat het de motten buiten houdt.

Tante Loo-Loo: Maar het ziet er zo gewoon uit! En nog wel een foto van een moordenaar op de koop toe. *(ze geeft het stuk uit de krant aan Mavis en legt de tweede kaarsenstandaard in de kast)*

Mavis: *(grinnikt)* Lekker stuk! Lang, donker en knap. *(ze legt de krant*

weer in de la)

Tante Loo-Loo: *(pakt de stofdoek weer)* Trouwens, Cecily neemt wel de tijd om boodschappen te doen. Ik hoop maar dat er niets gebeurd is.

Mavis: Oh, nee, maar ze moest een heleboel dingen kopen.

Tante Loo-Loo: *(gaat met de stofdoek naar de haard; pessimistisch)* Het verkeer is zo vreselijk druk op het moment. En dan die rode en groene lichten – je weet nooit van tevoren wanneer ze verspringen... *(ze vindt een shilling op de schoorsteenmantel)* Waarom ligt hier geld?

Mavis: Een shilling voor het gas.

Tante Loo-Loo: Vind je echt dat je die schitterende vazen moet laten staan?

Mavis: *(legt de lakens in de kast)* We kunnen het er hier toch niet als een gevangenis uit laten zien. Wel soms? *(ze legt de lakens op de stoel bij de kast)*

Tante Loo-Loo: Nee.... Nee, natuurlijk niet, maar de mensen zijn op het moment zo onbetrouwbaar.

Mavis: Er zijn nog altijd referenties. *(ze haalt een kaarsenstandaard uit de kast en zet die op de vensterbank)*

Tante Loo-Loo: Ah! Maar die kunnen vervalst worden. Ik heb nog maar pas geleden in de krant gelezen dat ze in Soho zelfs valse paspoorten maken. Maar ja, Soho zit natuurlijk ook... vol met die Italianen.

Mavis: Maar we zijn toch niet helemaal gek.

Tante Loo-Loo: *(haalt het kussen uit de fauteuil en legt het op de bank)* Oh! Mavis, liefje, ik hoop toch zo dat je er niet door verbitterd zult worden.

Mavis: Verbitterd?

Tante Loo-Loo: Ik weet natuurlijk ook wel dat het moeilijk voor je is dat Cecily gaat trouwen nadat jullie al die tijd samen hebben gewoond – we zijn tenslotte geen van allen zo piep meer.

Mavis: *(telt de tafelmattjes op de rug van de bank en noteert die in haar notitieboek)* Vertel mij wat! Maar ik heb gelukkig al mijn tanden nog.

Tante Loo-Loo: Ik vind het heel verstandig van je dat je direct na het huwelijk weggaat. De flat zou zo droefgeestig zijn zonder Cecily hier om de boel op te vrolijken.

Mavis: Ja, een vakantie van drie maanden in Europa is het absolute einde, vooral omdat ik mijn hele leven nog nooit meer dan een paar weekjes aan zee ben geweest. Oh, wat een zegen.

Tante Loo-Loo: Dat vraag ik me af.

Mavis: Wat bedoelt u?

Tante Loo-Loo: Nu, Mavis.... Om je de waarheid te zeggen, ik maak me zorgen. Om Cecily. *(ze gaat op de bank zitten)* Volgens mij heeft die twintigduizend pond, die ze gewonnen heeft, haar hoofd op hol

gebracht.

Mavis: Tienduizend. Ze heeft de helft maar gewonnen.

Tante Loo-Loo: Goed, tienduizend dan. Geloof jij niet dat ze er van overstuur is?

Mavis: Lieve hemel, nee! Ze was in de wolken. Ze bleef maar zeggen....

Tante Loo-Loo: Nee, je begrijpt me niet. Ik bedoel wat Nigel betreft. *(Mavis weet waar Tante Loo-Loo naartoe wil en is het wel met haar eens, maar zal dit nooit toegeven)* Ze lijkt me helemaal niet een 'toekomstige bruid.'

Mavis: Wat verwacht u dan? Dat ze de hele dag bloemen schikt terwijl ze een aria uit "Faust" staat te neuriën?

Tante Loo-Loo: *(heel lief)* Weet je, Mavis liefje, soms is het best een beetje moeilijk om met jou te praten.

Mavis: *(brengt een stapel linnengoed naar de kast)* Sorry.

Tante Loo-Loo: Ik wilde alleen maar zeggen dat het wel lijkt of het gezamenlijk winnen van de loterij Cecily's houding ten opzichte van haar huwelijk finaal heeft veranderd. *(Mavis gaat naast Tante Loo-Loo op de armleuning van de bank zitten)* Ik bedoel, ze heeft Nigel niet eens van het station gehaald!

Mavis: Maar Nigel heeft haar nadrukkelijk gevraagd om dat niet te doen. *(de gashaard gaat uit)*

Tante Loo-Loo: Ik weet natuurlijk ook wel dat een station niet bepaald een romantische plaats is – er zijn daar zo veel mensen en het ruikt er vies. Ik weet nog dat ik, toen ik nog jong was, eens naar London Bridge ben geweest - nee, Liverpool Street was het, met al die bruggen – om een heel goede vriendin te ontmoeten. Ik weet het nog omdat ze me over de verkeerde brug hadden gestuurd en dat ik toen in Bond Street uitkwam. En toen ik terugkwam, was de trein al binnen en mijn vriendin weg – maar ja, de bedoeling was goed. Maar voor een verliefd meisje – foei, zelfs Clapham Junction... oh, hemel! Het gas is uit. Heb je nog shillings? *(ze gaat naar de haard. De telefoon gaat)* Nu is het jouw beurt om beledigd te worden, vind ik. *(Mavis pakt de telefoon op. Ondertussen pakt Tante Loo-Loo de shilling van de schoorsteenmantel en doet die in de gleuf. Na een heel gefrunnik met lucifers, strijkt ze er een aan en houdt die bij de haard. Een luide 'PLOP' Tante Loo-Loo schrikt en strijkt de tweede lucifer aan. Het vuur begint weer te branden en zij komt overeind. N.B. Dit kan allemaal gedaan worden door achter de haard een opgeblazen papieren zak kapot te slaan. De lucifer van Tante Loo-Loo kan men zien door een spiegeltje te plaatsen naast de haard. De toneelmeester moet goed opletten anders mist hij het juiste moment gegarandeerd)*

Mavis: *(praat in de telefoon, terwijl Tante Loo-Loo bezig is)* Hallo? .... Ja,

twee - drie - acht - drie.... Welke makelaar? .... Oh, ja..... ja, vier kamers.... Gemeubileerd voor drie maanden.... Ja, vier pond.... Zeker, u kunt komen kijken wanneer u maar wilt.

Tante Loo-Loo: (*dringend*) Vanmorgen niet, Nigel komt.

Mavis: (*in de telefoon*) Laat eens kijken, misschien vanmi.... Oh, nee. Hallo! Nee! Hallo! Luister eens – hallo, hallo! Oh, verdomme! (*ze gooit de hoorn neer*)

Tante Loo-Loo: (*verkneukelt zich*) Wat is er nu weer gebeurd?

Mavis: Er komt een man naar de flat kijken. Ik wilde hem tegenhouden, maar hij hing op. Hij zei alleen maar: “Mooi, dan kom ik meteen.”

Tante Loo-Loo: Dat is een buitengewoon impulsief persoon.

Mavis: Hij had een beetje een Amerikaans accent.

Tante Loo-Loo: Oh, dat verklaart alles. Heeft hij zijn naam niet gezegd?

Mavis: Nee.

Tante Loo-Loo: Wat gek! ... Maar ja, Amerikanen...

Mavis: Nu ja, het hindert eigenlijk niets. Nigels trein komt pas over een uur aan en zal waarschijnlijk wel te laat zijn. Ik heb iets gelezen van mist in het kanaal.

Tante Loo-Loo: (*valt meteen in*) Mist! Een neef van me heeft eens een aanrijding in de mist gehad – net buiten Ramsgate, geloof ik – en ik weet nog dat hij zei.... (*de voordeur slaat dicht*)

Mavis: Daar is Cecily.

Tante Loo-Loo: Ze zal wel doodop zijn van dat boodschappen doen en nu zou ze er eigenlijk op haar best uit moeten zien om Nigel te verwelkomen. (*Cecily Harrington komt binnen vanuit de overloop. Ze is ongeveer dertig. Het is een heel aardig meisje zonder bijzondere schoonheid, maar ze ziet er nu beter uit dan ze ooit eerder heeft gedaan, omdat ze zich eindelijk kan veroorloven geld aan haar uiterlijk te besteden. Ze heeft een stapel pakjes bij zich die ze op tafel legt*) Oh, arm kind!

Cecily: (*kijkt geschrokken rond*) Hoezo, wat is er aan de hand? (*Mavis legt het laatste linnengoed in de kast*)

Tante Loo-Loo: Je moet volkomen uitgeput zijn. De hele tijd winkel in, winkel uit banjeren.

Cecily: Oh, dat! (*ze zet haar hoed af*) Het was maar één winkel en ik heb niet gebanjerd, ik ben rondgeleid, en nog wel door een heel aardige jongeman. Het is ongelooflijk hoe aardig een goede verkoper kan zijn.

Tante Loo-Loo: Je moet vast en zeker geluk hebben gehad. Ik ontmoet dat soort nagenoeg nooit.

Cecily: Oh, Mavis, je hebt alles al alleen opgeruimd. Ik had toch ook wel wat kunnen doen. (*ze legt mantel en hoed op de stoel bij de kast*)

Mavis: *(lacht)* Het geeft niets. *(ze doet de kast dicht, haar werk is klaar. Cecily gaat naar de sofa en kijkt op haar horloge en vergelijkt dat met de klok op de schoorsteenmantel)*

Cecily: Loopt die klok gelijk?

Mavis: Ik denk dat ie ietsje achterloopt.

Tante Loo-Loo: *(gemaakt plagerig)* Veel te veel voor onze kleine Cecily, denk ik. Toch?

Cecily: Hoezo? *(verlegen als ze de grap begrijpt)* Oh, bedoelt u dat...

Tante Loo-Loo: *(gaat naar het bureau)* En nu zal ik eens de tactvolle tante Loo-Loo spelen en een paar uurtjes uitgaan. *(ze begint haar mantel aan te trekken. Ze heeft haar hoedje de hele tijd nog opgehad)*

Cecily: Oh, maar dat is echt niet nodig....

Tante Loo-Loo: Onzin! Je wilt alleen zijn als Nigel komt. *(trekt al babbelend haar handschoenen aan)* En ik heb trouwens ook nog genoeg te doen. Ik ga eerst naar Harrods om deze flat in hun boeken te zetten. Ik vertrouw die makelaar voor geen cent. Dan ga ik daar lunchen – een tongetje.... nee, ik neem, geloof ik zwezerik en dan een gebakje bij de koffie – en dan ben ik tegen halfdrie terug. Tegen die tijd zijn jullie tweeën wel wat rustiger geworden, veronderstel ik.

Cecily: Rustiger geworden?

Tante Loo-Loo: De eerste emoties van het weerzien! Oh, ik weet er alles van.... *(met een overdreven gebaar naar de deur met haar tasje, waardoor ze weer een nieuwe gedachte krijgt)* Daar staat hij dan, breeduit in de deuropening.... Oh, jee, ik hoop maar dat ik genoeg kleingeld bij me heb. *(ze rommelt in haar tasje)*

Cecily: Ik heb nog wel wat, tante Loo-Loo. *(ze pakt een pond uit haar tasje en geeft het aan Tante Loo-Loo)*

Tante Loo-Loo: *(terwijl ze het aanpakt)* Oh, het is al goed, liefje, dat heb ik echt niet allemaal nodig.... Nu ja, misschien voor een glaasje sherry. *(ze gaat af, na hevige en verwarde gebaren naar Mavis. Er volgt een stilte. De buitendeur valt dicht. Mavis begint te schateren van het lachen en even later lacht Cecily mee. Mavis kalmeert en Cecily begint de kussens van de bank weer in de fauteuil te leggen)*

Mavis: Je hebt tante Loo-Loo hevig teleurgesteld. *(ze steekt een sigaret op)* Je reageert niet volgens plan; ze wil opgewonden blosjes zien, schitterende ogen en een wild kloppend hart. *(er valt een stilte. Cecily wordt serieus)*

Cecily: Maar dat heb ik.

Mavis: Oh, ja?

Cecily: Oh, doe maar niet of je dat verbaast. Je hebt heel goed doorgehad hoe ik me de laatste tijd voelde.

Mavis: Wat is er?

Cecily: Ik ben.... vreselijk bezorgd.

Mavis: Over Nigel?

Cecily: Ja.

Mavis: *(gaat op de bank zitten)* Luister, Cecily, het is nu een beetje laat om nog van gedachten te veranderen.

Cecily: Kan ik het helpen? Je moet eerlijk voor jezelf durven te zijn, maar het lijkt me zo ontstellend saai.

Mavis: Saai?

Cecily: *(gaat op de armleuning van de bank zitten)* Ja, saai.... Nigel en ik mogen elkaar natuurlijk graag.

Mavis: Je mag hem graag? Lieve God, wat een uitdrukking om op te trouwen!

Cecily: We kennen elkaar al jaren. Het is zo'n half lauwe romance.

Mavis: Romance? Wat wil je eigenlijk? Samen in de gondola?

Cecily: Ik wil opwinding. Mijn leven is tot nu toe zo vreselijk monotoon geweest.

Mavis: Het zal ook wel behoorlijk monotoon voor Nigel zijn geweest.

Cecily: Ja, dat weet ik, maar hij kan daar nu mee breken. Hij komt terug naar Engeland, naar heel iets nieuws – daar gaat het net om. Het kantoor is mijn Soedan geweest, en het jouwe ook.

Mavis: Ik weet wat je bedoelt, maar toch .....

Cecily: Dag in dag uit, jaar in jaar uit. Opstaan, op tijd op kantoor. Altijd de keurige efficiënte secretaresse. "Ja, Sir Henry".... "Nee, Sir Henry".... "Zeker, Sir Henry." Lunchen in de stad, gauw terug. Dan naar huis in de bus. Ik wil leven, leven voor ik oud en grijs ben, en....

Mavis: Zal ik een glaasje water voor je halen, liefje?

Cecily: *(laat zich naast Mavis op de bank zakken)* Oh, ik weet wel dat het stom klinkt, maar eerlijk, ik heb altijd verlangd naar het avontuur, en toen... toen we al dat geld hadden gewonnen, toen dacht ik dat ik toch nog een kansje zag. Weet je wat ik het eerst gedaan heb?

Mavis: Nee, zeg op.

Cecily: Ik had het je al eerder willen vertellen. Ik heb Nigel geschreven en gevraagd of we het huwelijk uit konden stellen.

Mavis: Cecily, je liegt toch!

Cecily: Nu ja, alleen maar uitstellen.

Mavis: Wat voor reden heb je hem daarvoor gegeven?

Cecily: Ik heb gezegd dat ik een klein beetje tijd wilde om op mijn eigen manier van mijn vrijheid te genieten.

Mavis: En wat zei Nigel?

Cecily: Hij was woest.

Mavis: Dat verbaast me niks.

Cecily: Je weet wat hij er voor hekel aan heeft dat zijn plannen worden gedwarsboemd. Om het met zijn eigen woorden te zeggen, hij had het helemaal uitgedokterd. We hebben één week nadat hij aankomt, zodat hij kleren kan kopen en de verdere details kan uitwerken, en dan een speciale vergunning, een korte huwelijksreis – in Engeland, omdat hij dat zo'n tijd niet meer gezien heeft – en dan.... Golders Green. *(stilte)*

Mavis: Ja, ik ken dat, maar ja, waarom eigenlijk niet? Dat heb je tenslotte altijd gewild. Je hebt het wel honderd keer gezegd....

Cecily: Ja, dat weet ik wel, maar nu heb ik het gevoel dat er toch iets meer in deze wereld is dan het warmen van de sloffen van Nigel voor de haard – gewoon maar voor een tijdje, Mavis, meer niet.

Mavis: Maar, Cecily, je houdt toch van Nigel?

Cecily: Dat is het net. Doe ik dat? Heb ik ooit van Nigel gehouden? Of heb ik alleen maar gewoon gedacht dat hij dat zou doen? Dat hij een soort ontsnapping uit het kantoor was. Het is een vreselijke gedachte – maar misschien is het waar.

Mavis: Nee, je doet jezelf onrecht aan. Je bent niet serieus meer.

Cecily: *(plotseling heel ernstig)* Ik wou dat het waar was. *(ze gaat naar het bureau en pakt een briefje uit de lade en blijft dan daar staan)*
Gisteravond heb ik dit aan Nigel geschreven.

Mavis: Oh, Cecily, toch niet.....?

Cecily: Ja, ik verbreek onze verloving.

Mavis: *(staat op)* Maar dat gaat toch niet na al die jaren?

Cecily: Nu, je weet dat het niet mijn fout is. Ik heb drie jaar geleden aangeboden om mee te gaan. Ik had het niet erg gevonden om arm te zijn. Maar Nigel dacht dat het beter was om te wachten. Het zou niet eerlijk zijn om met hem te trouwen zoals ik me nu voel – wel dan?

Mavis: Misschien niet. Maar wat wil je dan?

Cecily: Gisteravond heb ik bedacht om vanmorgen hier weg te gaan en dat briefje voor hem achter te laten.

Mavis: Maar vanmorgen heb je je bedacht.

Cecily: Ja. Ik heb besloten om nog een laatste keer aan Nigel te vragen het huwelijk uit te stellen. *(ze legt het briefje weer in de la)*

Mavis: En wat wil je dan ondertussen doen?

Cecily: Precies wat jij ook gaat doen. Reizen, mensen ontmoeten....

Mavis: En wat doe je als Nigel weigert?

Cecily: *(zacht)* Dan breek ik met hem.... Definitief. *(lange stilte)*

Mavis: *(staat op)* Volgens mij ben je volslagen knots!

Cecily: Alsjeblieft, Mavis! Ik had gehoopt dat jij me zou helpen. We zijn het bijna altijd met elkaar eens.

Mavis: *(doet een stapje in de richting van Cecily)* Dit keer niet. Dat verdomde geld is je naar het hoofd gestegen.

Cecily: Maar je begrijpt het niet, het is alleen maar dat.....

Mavis: In Nigel vind je alles wat je je maar aan echtgenoot kunt wensen. Je kunt je niet permitteren om die man te laten vallen.

Cecily: Het kan me niet schelen als ik nooit.....

Mavis: Ja, en nu ga je me ook nog even vertellen dat je heel tevreden zult zijn als je je hele leven een ouwe vrijster blijft. Nu, ik weet wel beter. Je bent gewoon onvolwassen aan het doen.

Cecily: *(kwaad; gaat in de bureaustoel zitten)* Oh, hou je mond!

Mavis: Je bent gewoon over je toeren, kind. Dat is het enige dat jou mankeert. Je vergooit je kans op iets geweldigs en een stuk geluk voor zo'n volslagen fictief idee als 'het leven zien.' Wat betekent dat in Godsnaam?

Cecily: *(verloren)* Nu.... Nu ja, bijvoorbeeld.....

Mavis: Parijs, veronderstel ik. In een ondergrondse nachtclub **crème de menthe frappé** drinken met een stelletje uitschot.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto